

Nr 14.

Av herrar **Sten** och **Nordborg**, om anslag till nykterhetsfrämjande verksamhet bland sjömännen.

Under en lång följd av år har staten lämnat och lämnar allt fortfarande anslag till nykterhetsfrämjande verksamhet bedriven i olika former bland landets befolkning. Samtliga grupper inom samhället kunna undantagslöst komma i åtnjutande av dessa anslag, i varje fall de anslag som utgå till föreläsningsverksamheten.

Det finnes emellertid en ganska stor arbetargrupp som icke kan komma i åtnjutande av något av dessa anslag. Denna arbetargrupp är sjömanskåren. Visserligen är denna grupp icke på något sätt utestängd därigenom att vid anslagen eller delar därav fogats sådana villkor att denna särskilda grupp skulle ställas utanför. Sjömannen kan icke, på grund av sitt yrkes karaktär, komma med eller bli berörd av den stora nykterhetsfrämjande verksamhet, som till stor del tack vare de statliga anslagen kan bedrivas. Mycket sällan blir det tillfälle för en sjöman att åhöra föreläsningar i nykterhetsfrågan, och om han någon gång därtill blir i tillfälle har eller är måhända ett sådant tillfälle något som aldrig mera i hans liv återkommer. Av denna anledning är det lätt förklarligt om sjömannen i stort sett står främmande för alla de sociala och andra problem som intimt sammanhånga med nykterhetsfrågan.

För att sjöfolket skall kunna nås av den nykterhetsfrämjande verksamhet som bedrives är det säkerligen nödvändigt att söka nå denna arbetargrupp på andra vägar än dem man söker upp övriga arbetargrupper på. I anledning härav är det också nödvändigt med ett särskilt anslag, ett anslag som helt kan disponeras med hänsyn till det specialändamål vartill det skulle komma att användas. Under det första året blir det säkerligen nödvändigt att pröva sig fram för att på så sätt finna den rätta formen för användandet av medlen och därmed givetvis också den bästa och fördelaktigaste formen för bedrivande av nykterhetsundervisning eller nykterhetspropaganda bland sjömännen. Till en början skulle det kanske vara tillfyllest med att endast bedriva den skriftliga propagandan. Således att i tidningar, broschyrer eller i upprop lämna populära framställningar i hithörande ämnen. Dessa tryckalster skulle sedan spridas bland sjömännen på arbetsplatserna. Behovet av sådan verksamhet bland sjömännen sättes säkerligen icke i fråga av någon socialt intresserad, det blir endast fråga om under vilken form eller former propagandan skall kunna bedrivas.

Det anslag som här begäres skulle kunna överlämnas till något av de organ, som redan åtnjuta anslag för samma ändamål. På så sätt skulle redan

finnas organ som övervakade att anslaget bleve använt på det sätt och i det syfte vartill det är ämnat.

På grund av vad sålunda i korthet anförts tillåta vi oss hemställa,

att riksdagen måtte öka nykterhetsanslaget för kommande budgetår med 5 000 kronor,

att dessa 5 000 kronor må användas för nykterhetsfrämjande verksamhet bland sjömännen.

Stockholm den 17 januari 1938.

H. Sten.

O. A. Nordborg.